

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/260/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617204759
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7617204759.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Alexandra Husivargu a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu: T. Q. Y., súdny exekútor, so sídlom exekútorského úradu v P. M. F., P. X, proti žalovanej: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefánikova 17, IČO: 31595545, zast. Daliborom Tverďákom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Krmanova 1 o zaplatenie 9.832,48 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 25. júna 2019 sp. zn. 9Csp/83/2017

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 25.6.2019 č.k. 9Csp/83/2017-155.

Žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom zo dňa 25. júna 2019 č.k. 9Csp/83/2017-155 výrokom I. zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 7.548,24 € s úrokom z omeškania 8 % ročne od 7.4.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. rozhodol, že žalobca má nárok voči žalovanej na náhradu trov konania v rozsahu 39 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 9.832,48 € s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 26.11.2012 č.k. 1C/79/2006-365 bol zaviazaný uhradiť trovy konania žalobkyni V. C., ktorá bola úspešná v konaní o náhradu škody proti žalobcovi titulom jeho zodpovednosti ako súdneho exekútora vo výške 7.548,24 €, ktoré s poukazom na poisťnú zmluvu, uzavretú medzi Slovenskou komorou exekútorov a žalovanou dňa 12.11.2002 č. 00014100003, je povinná za žalobcu uhradiť žalovaná.

3. Po zrušení rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 22. marca 2018 uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/245/2018 zo dňa 14. marca 2019 predmetom konania zostalo zaplatenie sumy 7.548,24 € s príslušenstvom, keď v prevyšujúcej časti bola žaloba žalobcu zamietnutá a v zamietavom výroku vyššie uvedený rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť.

4. Vykonaným dokazovaním vzal súd za preukázané uzavretie vyššie uvedenej poisťnej zmluvy, súčasťou ktorej boli aj VPP - Všeobecná časť pre poistenie majetku a zodpovednosti za škodu a VPP - zvláštna časť - Poistenie zodpovednosti za škodu pri výkone odbornej činnosti podľa osobitných právnych predpisov. V zmysle čl. 2 bod 2 VPP - zvláštna časť bola poisťná udalosť vymedzená tak, že ak o náhrade škody rozhoduje oprávnený orgán, poisťná udalosť nastala dňom, keď rozhodnutie o výške škody, podľa ktorého má poisťovňa plniť, nadobudlo právoplatnosť. Podľa čl. 4 bod 4 písm. b/, ak sa poisťovňa písomne zaviazala, je povinná nahradiť primerané náklady občianskeho súdneho

konania o náhradu škody, pokiaľ konanie bolo nevyhnutné pre zistenie zodpovednosti poisteného alebo výšky škody a ak je poistený povinný tieto náklady nahradiť a splniť si povinnosti podľa čl. 5 písm. c/ a e/. Podľa čl. 5 písm. c/ je poistený povinný bez zbytočného odkladu písomne oznámiť, že poškodený uplatnil právo na náhradu škody na súde alebo na inom príslušnom orgáne a podľa písm. e/ je poistený povinný v konaní o náhradu škody postupovať v súlade s pokynmi poisťovne, najmä nesmie celkom ani sčasti uznať alebo uspokojiť akýkoľvek nárok z titulu zodpovednosti za škodu bez predchádzajúceho súhlasu poisťovne, zaviazat' sa bez tohto súhlasu na uhradenie premlčanej pohľadávky alebo uzavrieť súdny zmier.

5. Súd ďalej zistil, že žalobca listom zo dňa 18.12.2012 nahlásil žalovanej poistnú udalosť - škodu spôsobenú pri výkone odbornej činnosti súdneho exekútora. Poukázal pritom na rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1C/79/2006 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/117/2012 zo dňa 18.10.2012, ktorým bol zaviazaný k úhrade škody vo výške 3.342,33 € s príslušenstvom a taktiež na uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 1C/79/2016-365 zo dňa 26.11.2012, ktorým bol zaviazaný zaplatiť trovy konania vo výške 7.548,24 €. Žalovaná listom zo dňa 21.12.2012 oznámila žalobcovi, že ním nahlásená škodová udalosť nespĺňa podmienky pre poskytnutie poistného plnenia a odmietla náhradu škody poškodenej vyplatiť.

6. Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 1C/79/2006-301 zo dňa 1.2.2012 bol v tomto konaní žalobca zaviazaný zaplatiť poškodenej V. C. sumu 3.342,33 € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 24.8.2004 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 6.388,06 € do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Uvedený rozsudok bol potvrdený v časti o povinnosti žalobcu v tomto konaní zaplatiť poškodenej V. C. sumu 3.342,33 € rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 5Co/117/2012-345 zo dňa 18.10.2012 a v tejto časti nadobudol právoplatnosť dňa 23.10.2012. Vo výroku o trovách konania bol rozsudok súdu prvej inštancie vyššie uvedeným rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zrušený a v rozsahu zrušenia bola vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. O trovách konania následne rozhodol Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením zo dňa 26.11.2012 č.k. 1C/79/2006-365 tak, že žalobca v tomto konaní bol zaviazaný zaplatiť poškodenej V. C. trovy konania vo výške 7.548,24 €.

7. Škodu vo výške 3.342,33 € s príslušenstvom v zmysle rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 1C/79/2006-301 zo dňa 1.2.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/117/2014-345 zo dňa 18.10.2012 zaplatil žalobca poškodenej V. C. v celkovej výške 6.025 € z dôvodu, že túto odmietla za neho plniť žalovaná v zmysle poistnej zmluvy. Následne sa v konaní vedenom na Okresnom súde v Spišskej Novej Vsi pod sp. zn. 9C/343/2013 domáhal od žalovanej náhrady tejto vyplnenej škody titulom poistnej zmluvy, uzavretej medzi Slovenskou komorou exekútorov a žalovanou dňa 12.11.2002 a žalovaná bola rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 9C/343/2013-157 zo dňa 20. mája 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 3Co/754/2014-194 zo dňa 26. októbra 2016, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 27.1.2017, zaviazaná zaplatiť žalobcovi 6.025 € s príslušenstvom a nahradiť mu aj trovy konania.

8. Z vyššie uvedených rozsudkov vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 1C 79/2006-301 zo dňa 1.2.2012 bol žalobca v tomto konaní zaviazaný k zaplateniu istiny 3.342,33 € s príslušenstvom poškodenej V. C. titulom náhrady škody podľa § 33 Exekučného poriadku, keď nesprávne vypočítal a vymohol odmenu exekútora a postupoval v rozpore s ust. § 61b Exekučného poriadku. Žalovaný súd zaviazal zaplatiť žalobcovi vyššie uvedenú sumu spolu s príslušenstvom v celkovej výške 6.025 € titulom poistného plnenia na základe poistnej zmluvy uzavretej medzi žalovanou ako poisťiteľom a Slovenskou komorou exekútorov ako poisteným, pričom predmetná poistná zmluva sa vzťahovala aj na žalobcu ako člena Slovenskej komory exekútorov a na ním spôsobenú škodu pri výkone exekučnej činnosti. V odvolacom konaní bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený vrátane právneho posúdenia žalobou uplatneného nároku ako nároku na plnenie z poistnej zmluvy proti žalovanej.

9. Žalobcovi bolo dňa 15.1.2014 doručené upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 10.1.2014 súdnym exekútorom JUDr. Jurajom Kašickým na základe exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 1C 79/2006-365 zo dňa 26.11.2012 na vymoženie pohľadávky 7.548,24 €, na zaplatenie ktorej bol žalobca v tomto konaní zaviazaný poškodenej V. C.. Následne bol vydaný dňa 14.5.2015 exekučný príkaz a na základe neho Slovenská komora exekútorov poukázala na účet súdneho exekútora za obdobie od 1.1.2016 do 31.12.2016 sumu 3.320,93 € a od 1.1.2017 do 31.12.2017 sumu 4.097,92 €. Celkove podľa vyúčtovania vymoženej pohľadávky bola od povinného do 30.11.2017 vymožená suma

7.951,77 € a od 30.11.2017 do 13.2.2018 suma 1.880,71 €. Z vymoženej sumy bola oprávnenej v exekučnom konaní (poškodenej V. C.) vyplatená suma 7.868,08 €, pozostávajúca z istiny 7.548,24 €, súdneho poplatku 16,50 € a trov právneho zastúpenia v exekúcii 303,34 € a trovy exekútora predstavovali 1.964,40 €.

10. Právne posudzoval vec podľa ustanovení § 391 ods. 1, § 788 ods. 1, 3, § 822, § 823 Obč. zák. a § 387 ods. 1 a § 397 Obch. zák.

11. Konštatoval, že predmetom konania je poskytnutie poistného plnenia zo strany žalovanej žalobcovi na základe poistnej zmluvy, uzavretej medzi žalovanou a Slovenskou komorou exekútorov, ktorá sa vzťahuje na danú vec, pretože žalobca ako člen Slovenskej komory exekútorov bol poistený na základe uvedenej zmluvy u žalovanej. Žalovaný nárok v sume 7.548,24 € si uplatnil titulom trov súdneho konania, kde predmetom bol nárok poškodenej V. C. titulom náhrady škody podľa § 33 ods. 1 Ex. poriadku, uplatnený voči žalobcovi ako súdnemu exekútorovi, ktoré zaplatil poškodenej na základe právoplatného rozhodnutia súdu.

12. Po vyhodnotení žalovanou vnesenej námietky premičania ako nedôvodnej, zaoberal sa dôvodnosťou samotného nároku uplatneného žalobou. Vychádzal z úpravy Všeobecných poistných podmienok - zvláštna časť - Poistenie zodpovednosti za škodu pri výkone odbornej činnosti podľa osobitných právnych predpisov (ďalej len VPP 104) z čl. 4 ods. 4 písm. b/, v zmysle ktorého poisťovňa je povinná nahradiť primerané náklady občianskeho súdneho konania o náhradu škody, pokiaľ konanie bolo nevyhnutné pre zistenie zodpovednosti poisteného alebo výšky škody a ak je poistený povinný tieto náklady nahradiť a splnil povinnosti v čl. 5 písm. c/ a e/, ak sa poisťovňa na to písomne zaviazala. Z vykonaného dokazovania vzal za preukázané splnenie všetkých podmienok uvedených vo vyššie uvedenom čl. 4 ods. 4 písm. b/ VPP 104, okrem splnenia podmienky písomného záväzku poisťovne nahradiť tieto primerané náklady.

13. Vychádzal teda zo záveru, že v konaní nebolo preukázané, aby zo strany žalovanej ako poisťovne bol daný písomný záväzok nahradiť primerané náklady konania, v ktorom bola riešená otázka zodpovednosti žalobcu za škodu. Poukázal však na to, že žalovaná do konania vedeného na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 1C/79/2006 napriek výzve žalobcu nevstúpila, žalobca sa v uvedenom konaní musel brániť sám, nemohol uznať nárok poškodenej, resp. uzavrieť súdny zmier, pretože by sa jednalo o porušenie podmienok čl. 4 bod 4 a čl. 5 VPP 104 a žalobca by nemal nárok na plnenie od žalovanej, ktorý bol mu priznaný v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves vedeného pod sp.zn. 9C/343/2013. Následkom obrany žalobcu proti poškodenej, o ktorom konaní žalovaná mala vedomosť, vznikli trovy, na úhradu ktorých bol zaviazaný žalobca priamo poškodenej. Z dôvodu, aby žalobca mal právo na plnenie zo strany žalovanej, musel v zmysle čl. 4 a čl. 5 VPP 104 postupovať riadne v konaní o náhrade škody, čím vznikli náklady v podobe trov konania poškodenej. Uvedené trovy je pritom potrebné považovať za príslušenstvo pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Obč. zák., keďže sa jedná o náklady spojené s uplatňovaním, prípadne bránením práva. Uvedené náklady by pritom žalobcovi nevznikli, ak by žalovaná v zmysle predmetnej poistnej zmluvy riadne poskytla plnenie poškodenej.

14. K stanovenej podmienke osobitného písomného záväzku poisťovne nahradiť primerané náklady súdneho konania o náhradu škody ďalej súd uviedol, že nepozná prípad, kedy by zo strany poisťovne došlo k osobitnému písomnému záväzku uhradiť náklady konania mimo poistnej zmluvy. V tomto smere podľa názoru súdu doslovný gramatický výklad čl. 4 VPP 104 by bol neprimeraný v neprospech jednej zo zmluvných strán, a to v neprospech poisteného. Nepochybnil pritom zmluvnú voľnosť pri uzatváraní poistnej zmluvy, avšak konštatoval, že vzájomné pomery zmluvných strán by mali byť upravené tak, aby to čo najlepšie vyhovovalo potrebám a záujmom oboch zmluvných strán a mali by byť v súlade a zodpovedať požiadavkám poctivého obchodného styku tak, aby zmluva a poistné podmienky neboli len na ťarchu poisteného, ktorý poistné podmienky nevytvára. Konštatoval, že je vysoko nepravdepodobné, aby poisťovňa mimo poistnú zmluvu ešte zvlášť samostatne udeľovala ďalší písomný súhlas na poskytnutie poistného plnenia.

15. Súd ďalej argumentoval tým, že žalovaná v súlade s poistnou zmluvou mala bez ďalšieho poskytnúť po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 1C/79/2006 plnenie poškodenej za žalobcu. Vzhľadom na to je tiež zrejmé, že žalovaná by uvedené plnenie poškodenej neposkytla bez rozhodnutia súdu, a teda uvedené konanie bolo nevyhnutné na to,

aby poisťovňa plnila na základe poisťnej zmluvy. Za týchto okolností by bolo nelogické, ak by nemala byť viazaná aj výrokom o náhrade trov konania spojených s uvedeným súdnym konaním.

16. S poukazom na vyššie uvedené súd mal za to, že žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi plnenie uhradené poškodenej titulom trov konania vedeného na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 1C/79/2006, pretože súd v konaní rozhodoval o nároku, ktorý mala plniť žalovaná priamo poškodenej a bez tohto rozhodnutia žalobca nemohol plniť poškodenej sám, poukazujúc na podmienky poisťnej zmluvy a všeobecné poisťné podmienky.

17. Vzhľadom na obchodnoprávny charakter vzťahu medzi stranami sporu posudzoval omeškanie žalovanej s plnením podľa ust. § 369 ods. 1, 2 Obch. zák. a priznal žalobcovi úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanej, t.j. od 7.4.2017 z dôvodu, že žalobca nepreukázal, aby pred podaním žaloby vyzval žalovanú na plnenie ním uhradenej sumy poškodenej.

18. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 CSP a vychádzajúc z čiastočného (ne)úspechu oboch sporových strán uzavrel celkový úspech žalobcu v rozsahu 39% a v tomto rozsahu mu priznal aj náhradu trov konania.

19. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná podľa obsahu z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP a navrhla napadnutý rozsudok zmeniť tak, že súd žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná jej náhradu trov celého konania v plnej výške. Argumentovala tým, že predmetom sporu je poisťné plnenie z poisťnej zmluvy č. 0001410003 zo dňa 12.11.2002, uzavretej medzi žalovanou a Slovenskou komorou exekútorov k poisteniu zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone odbornej činnosti podľa osobitných predpisov a žalobcom uplatnená suma predstavuje trovy súdneho konania vo výške 7.548,24 € s príslušenstvom, ktoré bol žalobca zaviazaný zaplatiť uznesením zo dňa 26.11.2012 č.k. 1C/79/2006-365. Poukázala na to, že uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 14.3.2019 sp.zn. 6Co/245/2018 bol zrušený rozsudok súdu prvej inštancie a v zmysle tohto uznesenia splnenie písomného záväzku žalovanej na náhradu trov konania nebolo skúmané a ohľadne tejto skutočnosti nebolo vykonané žiadne dokazovanie, z ktorého dôvodu považoval odvolací súd záver o vzniku povinnosti plniť náhradu trov konania za predčasný. Zároveň odvolací súd uviedol, že dôkazné bremeno na preukázanie splnenia tejto podmienky je na žalobcovi. Vytýkala súdu prvej inštancie, že tento záväzný právny názor nerešpektoval. Žalobe znovu vyhovel bez toho, že by po zrušujúcom rozhodnutí boli navrhnuté a vykonané dôkazy na preukázanie existencie písomného záväzku žalovanej na náhradu trov konania. Nedošlo pritom ani k zmene tvrdených skutkových okolností. Súd prvej inštancie založil svoj rozsudok výlučne na svojich právnych úvahách a konštrukciách. Neberie pritom do úvahy dojednaný obsah poisťnej zmluvy a všeobecné poisťné podmienky. Preukázanie existencie písomného záväzku žalovanej na náhradu trov konania je podmienkou pre poskytnutie poisťného plnenia. Práve z týchto dôvodov odvolací súd konštatoval, že je potrebné skúmať splnenie tejto podmienky s tým, že dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu. Z dôvodu nepreukázania existencie písomného záväzku žalovanej na náhradu trov konania mal súd žalobu zamietnuť a pokiaľ rozhodol inak, je rozsudok pre žalovanú prekvapivý. Samotná skutočnosť, že súd nepozná prípady, kedy by zo strany žalovanej došlo k osobitnému písomnému záväzku uhradiť náklady konania, nemôže zakladať dôvodnosť podanej žaloby. Žalobca však ani netvrdil, že by o takýto súhlas žalovanú požiadal. Interpretácia súdu o obsahu dojednaných zmluvných ustanovení podľa jej názoru je zásahom do zmluvnej autonómie týchto strán. Žalovaná preto považuje rozsudok súdu prvej inštancie za arbitráry a v rozpore so záväzným právnym názorom odvolacieho súdu, čím došlo k porušeniu jej práva na súdnu ochranu. Z týchto dôvodov navrhla žalobu zamietnuť.

20. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Argumentoval tým, že ustanovenie článku 4 ods. 4 písm. b/ VPP 104 je alebo nesprávne alebo v rozpore s poisťnou zmluvou. Zmyslom tohto článku je zabezpečiť obhajobu alebo právne zastúpenie pre poistenca a nie pre protistranu, ktorá sa náhrady škody proti poistenému domáha. Tejto argumentácii nasvedčuje aj znenie poisťnej zmluvy medzi žalovanou a Slovenskou komorou exekútorov zo dňa 30.11.1995, konkrétne článku 3 bod 20, v zmysle ktorého ak poškodený uplatní svoje nároky súdne proti exekútorovi, zaväzuje sa poisťovňa, pokiaľ exekútor splnil voči poisťovni všetky povinnosti, ktoré mu vyplývajú z jednotlivých bodov tejto zmluvy, zaplatiť (refundovať) do 15 kalendárnych dní všetky trovy a výdavky, ktoré musel znášať exekútor na základe výsledkov takéhoto sporu, a to nad rámec limitu stanoveného v bode 1/5 tejto zmluvy. Poisťná zmluva zo

dňa 12.11.2002 v článku 1 ods. 1 uvádza, že poistenie sa vzťahuje na všetky prípady zodpovednosti za škodu, ktoré by mohli vzniknúť v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti, ak škoda bola zavinená nebanalivosťou exekútora, ako aj jeho koncipientov a zamestnancov. Uvádza tiež, ktoré všeobecné poistné podmienky sa vzťahujú na dané poistenie. Podľa jeho názoru všeobecné poistné podmienky musia byť koncipované na určitú skupinu poistených, napr. podnikateľov, advokátov a podobne a nie ako sú formulované vo VPP 104, konkrétne článok 1 - rozsah poistenia. Zhovu poukázal na to, ako sa žalovaná správala pred podaním tejto žaloby, keď listom zo dňa 21.12.2012 oznámila žalobcovi, že škodová udalosť nespĺňa podmienky poistného plnenia a dňa 12.4.2007 oznámila súdu, že do konania v spore V. C. proti žalobcovi nevstupuje. Tým, že nevstúpila do konania na jeho strane, nesie za to hmotnoprávnu zodpovednosť. Poukázal ďalej na názor Ústavného súdu Slovenskej republiky i Českej republiky, v zmysle ktorého všeobecný súd nie je absolútne viazaný doslovným znením zákona, ale sa od neho smie a musí odchýliť, pokiaľ to vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť alebo niektorý z princípov, ktoré majú svoj základ v ústavne konformnom právnom poriadku. Tento názor sa ešte radikálnejšie musí uplatniť vo vzťahu k všeobecným poistným podmienkam, ktoré len dopĺňajú poistnú zmluvu a výklad týchto poistných podmienok by sa podľa názoru žalobcu mal riadiť kritériami, ktoré konštatuje ústavný súd k hodnoteniu konkrétnych zákonných ustanovení. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, žalobca spĺňa všetky podmienky pre plnenie zo strany poisťovne, okrem jedinej - preukázania písomného záväzku poisťovne na náhradu trov konania. V tejto súvislosti však poukázal na Nález Ústavného ČR sp. zn. III.ÚS 150/1999, v zmysle ktorého základné práva a slobody v oblasti jednoduchého práva pôsobia ako regulatívne idey, nakoľko na nich obsahovo nadväzujú komplexy noriem jednoduchého práva. Porušenie niektorej z týchto noriem, a to v dôsledku svojvôle alebo v dôsledku interpretácie, ktorá je v extrémnom rozpore s princípom spravodlivosti (napr. prepiaty formalizmus), potom zakladá porušenie základného práva a slobôd. Zo všetkých týchto dôvodov považoval rozsudok súdu za vecne správny.

21. Žalovaná v replike zotrvala na dôvodoch odvolania a uviedla, že žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uvádza úplne novú argumentáciu (výklad článku 4 ods. 4 písm. b/ VPP 104), ktorá nebola obsahom jeho vyjadrení v doterajšom priebehu súdneho konania a s poukazom na § 366 CSP preto navrhla, aby súd na túto argumentáciu neprihliadol. V ďalšom zopakovala svoju argumentáciu uvedenú v odvolaní k nepreukázaniu podmienky písomného záväzku žalovanej nahradiť trovy konania. K žalobcom predloženej poistnej zmluve zo dňa 30.11.1995 uviedla, že nielenže nesúvisí s prejednávanej prípadom, ale ide o nový dôkaz, pre ktorého vykonanie nie sú splnené podmienky v zmysle § 366 CSP. Nesúhlasila ani s použitím pravidiel výkladu zákona na všeobecné poistné podmienky, keďže predmetom konania nie je zákonný nárok, ale zmluvný nárok, majúci základ v poistnej zmluve a VPP.

22. Žalobca v duplike zotrval na skutočnostiach uvádzaných vo vyjadrení k odvolaniu. Uviedol, že podstatnú časť argumentácie produkoval aj v konaní pred súdom prvej inštancie, naposledy vo svojom podaní zo dňa 21.6.2019. Argumentáciu, ktorú použil vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej, reagovala na tvrdenia žalovanej v odvolaní. Svoju argumentáciu nemal dôvod použiť pred podaním odvolania a jeho rozšírená argumentácia vo vyjadrení k odvolaniu bola výlučne reakciou na obsah odvolania. Nepovažuje preto za správny názor žalovanej, že ide o uplatnenie novôt v odvolacom konaní. Jeho argumentácia sa týka výlučne právneho posúdenia veci a aj predložený dôkaz súvisel výlučne s argumentáciou žalovanej produkovanou až v písomnom odvolaní. Táto argumentácia teda mohla byť uplatnená po prvýkrát až po podaní odvolania žalovanou. Z týchto dôvodov zotrval na obsahu vyjadrenia k odvolaniu.

23. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nie je možné vyhovieť.

24. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

25. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 18.februára 2020 o 9.45 hod. v pojednávacej miestnosti č.dv. 202, II.poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli zverejnené dňa 11.februára 2020 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1 CSP.

26. Žalovaná uplatnila odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP, t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (b/) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h/).

27. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

28. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

29. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

30. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver a nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

31. Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

32. Podstatou odvolacích námietok žalovanej je argumentácia, že žalobca v konaní nepreukázal a ani netvrdil, že by sa žalovaná písomne zaviazala k úhrade trov súdneho konania, a tým nebolo preukázané splnenie podmienky poskytnutia poistného plnenia v zmysle článku 4 bod 4. písm. b/ VPP 104, z ktorého dôvodu mal súd žalobu zamietnuť. Výklad všeobecných poistných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy, považuje za zásah do zmluvnej autonómie zmluvných strán a zároveň rozsudok je podľa jej názoru v rozpore so záväzným právnym názorom odvolacieho súdu, vyjadreným v jeho zrušujúcom uznesení zo dňa 14.3.2019 sp.zn. 6Co/245/2018.

33. Predmetom konania je zaplatenie sumy 7.548,24 €, ktorú predstavujú trovy konania poškodenej V. C. v konaní o náhradu škody proti žalobcovi titulom jeho zodpovednosti ako súdneho exekútora, a to s poukazom na poistnú zmluvu, uzavretú medzi Slovenskou komorou exekútorov a žalovanou č. 0001410003 zo dňa 12.11.2002.

34. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že na základe vyššie uvedenej zmluvy poistenie sa vzťahuje na všetky prípady zodpovednosti za škodu, ktoré by mohli vzniknúť v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti, ak škoda bola zavinená nedbanlivosťou exekútora, ako aj jeho koncipientov a zamestnancov. Na toto poistenie sa vzťahovali VPP Všeobecná časť pre poistenie majetku a zodpovednosti za škodu a VPP - zvláštna časť - Poistenie zodpovednosti za škodu pri výkone odbornej činnosti podľa osobitných právnych predpisov (VPP 104).

35. V zmysle článku 4 bod 4. písm. b/ VPP 104, ak sa poisťovňa písomne zaviazala, je povinná uhradiť primerané náklady občianskeho súdneho konania o náhradu škody, pokiaľ konanie bolo nevyhnutné pre

zistenie zodpovednosti poisteného alebo výšky škody a ak je poistený povinný tieto náklady nahradiť a splnil povinnosti v článku 5 písm. c/ a e/.

36. V zmysle článku 5 VPP 104 je poistený povinný bez zbytočného odkladu písomne oznámiť, že poškodený uplatnil právo na náhradu škody na súde alebo na inom príslušnom orgáne (písm. c/) a v konaní o náhradu škody je povinný postupovať v súlade s pokynmi poisťovne, najmä nesmie celkom alebo sčasti uznať alebo uspokojiť akýkoľvek nárok z titulu zodpovednosti za škodu bez predchádzajúceho súhlasu poisťovne, zaviazat' sa bez tohto súhlasu na uhradenie premlčanej pohľadávky alebo uzavrieť súdny zmier (písm. e/).

37. Vyššie uvedené ustanovenia VPP 104 teda stanovovali podmienky, za ktorých je poisťovňa povinná nahradiť za poisteného aj trovy súdneho konania o náhradu škody, ak bol poistený povinný tieto náklady nahradiť.

38. V zmysle vyššie citovaného článku 4 bod 4 písm. b/ VPP 104 sa pre vznik povinnosti poisťovne nahradiť aj trovy súdneho konania vyžadoval aj jej písomný záväzok.

39. Z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že splnenie tejto podmienky v konaní nebolo preukázané, keďže ani po vrátení veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 14.marca 2019 č.k. 6Co/245/2018-126 žalobca nepredložil dôkazy preukazujúce túto skutočnosť a žalovaná splnenie tejto podmienky poprela.

40. Na tomto mieste odvolací súd uvádza, že vo svojom zrušujúcom uznesení č.k. 6Co/245/2018-126 vytkol súdu, že na preukázanie splnenia podmienky písomného záväzku žalovanej nebolo vykonané žiadne dokazovanie, a preto záver súdu o vzniku povinnosti poisťovne plniť náhradu trov súdneho konania považuje za predčasný. Uložil preto súdu v konaní po vrátení veci zaoberať sa skúmaním splnenia tejto podmienky a s jej (ne)splnením v odôvodnení rozsudku sa vypořiadat' s tým, že dôkazné bremeno je na žalobcovi.

41. Súd prvej inštancie dôsledne rešpektoval vyššie vyslovený právny názor, keď po doručení zrušujúceho uznesenia vyzval sporové strany, aby uplatnili prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, uviedli ďalšie skutočnosti a označili dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Potom, čo strany sporu už nenavrhlí vo veci vykonať žiadne dokazovanie, vo veci rozhodol a svoje úvahy, prečo napriek nepreukázaniu splnenia podmienky písomného záväzku žalovanej nahradiť trovy súdneho konania žalobe vyhovel, podrobne v odôvodnení uviedol a s týmto jeho výkladom článku 4 bod 4. písm. b/ VPP 104 sa v plnom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd a považuje takýto výklad za zodpovedajúci spravodlivému a rozumnému usporiadaniu zmluvných vzťahov.

42. Nedôvodná je preto odvolacia námietka žalovanej, že súd prvej inštancie nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu vyslovený v jeho zrušujúcom uznesení a že by bol rozhodol v rozpore s týmto vysloveným právnym názorom.

43. Odvolací súd považuje za správny postup súdu prvej inštancie, ak sa neriadil doslovným znením sporného bodu VPP 104 a uskutočnil výklad v súlade s princípom spravodlivosti a v súlade s účelom, ktorý bol sledovaný uzavretím poisťnej zmluvy medzi Slovenskou komorou exekútorov a žalovanou.

44. Ako nepochybne vyplýva z článku 1 prvej časti poisťnej zmluvy č. 0001410003, táto bola uzavretá za účelom poistenia všetkých prípadov zodpovednosti za škodu, ktoré by mohli vzniknúť v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti, ak škoda bola zavinená, či už nedbanlivosťou exekútora, ako aj jeho koncipientov a zamestnancov exekútora.

45. Pokiaľ exekútor zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti, je pre tento prípad poistený, čo znamená jeho právo, aby plnenie poškodenému uskutočnila priamo žalovaná. Poškodený pritom nemá právo na plnenie priamo proti poisťiteľovi, teda ak žalovaná (poisťovňa) odmietla plniť, poškodený je nútený vymáhať si tento nárok priamo od škodcu, a to aj súdnou cestou, ako tomu bolo aj v prejednávanej veci.

46. Súd správne uzavrel, že žalobca vzhľadom na nesúhlas žalovanej plniť nemohol bez súhlasu poisťovne ani len sčasti uznať alebo uspokojiť nárok poškodenej a bol teda nútený v súdnom konaní o náhradu škody, začatom na základe žaloby poškodenej, riadne pokračovať až do konečného vyriešenia otázky, či za túto škodu zodpovedá poškodenej a v akej výške.

47. Vyššie uvedené súdne konanie bolo teda nevyhnutné pre zistenie zodpovednosti žalobcu ako poisteného, ako aj výšky škody.

48. Žalovaná napriek tomu, že jej žalobca bez zbytočného odkladu písomne oznámil, že poškodená V. C. si uplatnila voči nemu právo na náhradu škody na súde a vyzval žalovanú na vstup do konania, odmietla vstúpiť do konania s odôvodnením, že poisťná zmluva sa na daný prípad nevzťahuje.

49. Na základe rozhodnutia súdu (rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 1C/79/2006 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/117/2012) však bola vyššie uvedená otázka posúdená inak, a to tak, že žalobca bol zaviazaný na náhradu škody spôsobenej v súvislosti s výkonom exekučnej činnosti a následne žalovaná bola zaviazaná rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 9C/343/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Co/754/2014 na náhradu žalobcom vyplatenej náhrady škody poškodenej, a to titulom poisťného plnenia v zmysle poisťnej zmluvy č. 0001410003.

50. Ako správne uviedol súd prvej inštancie, trovy súdneho konania, na zaplatenie ktorých bol žalobca zaviazaný priamo vo vzťahu k poškodenej, predstavujú príslušenstvo pohľadávky poškodenej na náhradu škody voči žalobcovi v zmysle ust. § 121 ods. 3 Obč. zákonníka, lebo išlo o náklady poškodenej spojené s uplatnením pohľadávky na náhradu škody voči žalobcovi.

51. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, pokiaľ žalobca bol zaviazaný na náhradu škody titulom jeho zodpovednosti ako súdneho exekútora, táto pozostávala zo samotnej pohľadávky na náhradu škody, ale aj z jej príslušenstva, ktoré tvorili náklady súdneho konania, v ktorom poškodená uplatnila svoj nárok na náhradu škody.

52. Pokiaľ poisťná zmluva sa vzťahuje na všetky prípady zodpovednosti za škodu, ktoré by mohli vzniknúť v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti, považuje odvolací súd podmienovanie náhrady primeraných nákladov spojených so súdnym konaním o náhradu škody osobitným písomným záväzkom poisťovne za dojednanie, ktoré je v rozpore s účelom, ktorý sa sleduje uzavretím poisťnej zmluvy, ako správne uviedol súd prvej inštancie a takéto dojednanie je zvlášť neprimerané v neprospech poisteného.

53. Správne súd v súvislosti so svojimi úvahami ohľadne vyššie uvedeného článku zohľadnil aj tú skutočnosť, že v súdnej praxi sa nevyskytli prípady, kedy by zo strany poisťovne došlo nad rámec samotnej poisťnej zmluvy ešte aj k osobitnému písomnému záväzku uhradiť náklady konania a ani sama žalovaná takýto prípad nepreukázala. Žalovaná sa pritom spočiatku ani touto námietkou nebránila, iba všeobecne uvádzala nesplnenie podmienok pre výplatu poisťného plnenia a nepreukázala takú svoju prax, kde by v rovnakej situácii bola vyžadovala osobitný písomný záväzok k poisťnej zmluve na úhradu trov konania.

54. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, súd svoju úvahu, ako dospel k rozhodnutiu v danej veci, teda k vyhovneniu žalobe napriek nesplneniu podmienky písomného záväzku žalovanej nahradiť trovy konania, podrobne uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku, táto úvaha je preskúmateľná tak stranami sporu, ako aj odvolacím súdom, je logická a zodpovedajúca spravodlivému usporiadaniu právnych pomerov sporových strán, a preto odvolacia námietka žalovanej o arbitrárnosti napadnutého rozsudku a svojvoľných úvahách súdu prvej inštancie pri rozhodovaní je nenáležitá a postupom súdu nedošlo k porušeniu práva žalovanej na súdnu ochranu.

55. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil, vrátane výroku o náhrade trov konania.

56. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1,2 CSP.

57. Žalovaná bola v odvolacom konaní neúspešná, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania a vznikla jej povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému žalobcovi, preto odvolací súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu proti neúspešnej žalovanej.

58. O výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP, rešpektujúc ust. § 251 CSP.

59. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).